

FI

FI

FI

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 18.6.2008
KOM(2008) 376 lopullinen

2008/0120 (CNS)

Ehdotus

NEUVOSTON DIREKTIIVI

**luonnollisten henkilöiden henkilökohtaisen omaisuuden lopullisessa tuonnissa
jäsenvaltiosta sovellettavista verovapauksista**

(Kodifioitu toisinto)

(komission esittämä)

PERUSTELUT

1. Komissio pitää Kansalaisten Eurooppa -hankkeen kannalta tärkeänä yhteisön lainsäädännön yksinkertaistamista ja selkeyttämistä, jotta siitä saataisiin yksiselitteisempää ja luettavampaa tavallisille kansalaisille. Kansalaiset saisivat näin uusia mahdollisuuksia ja tilaisuuksia käyttää lainsäädännön heille tarjoamia erityisiä oikeuksia.

Tätä tavoitetta ei voida saavuttaa niin kauan kuin useita kertoja ja usein huomattavilta osin muutettuja säännöksiä ei ole koottu yhteen, vaan niitä on etsittävä sekä alkuperäisestä säädöksestä että siihen myöhemmin tehdyistä muutoksista. Voimassa olevien säännösten selvittämiseksi on sen vuoksi tutkittava ja vertailtava suuri määrä säädöksiä.

Useita kertoja muutetut säädökset on tästä syystä kodifioitava, jotta yhteisön oikeus olisi selkeää ja luettavaa.

2. Tämän vuoksi komissio on 1 päivänä huhtikuuta 1987 tekemällään päätöksellä¹ antanut henkilöstölleen ohjeet toteuttaa säädösten kodifiointi viimeistään sen jälkeen, kun niitä on muutettu kymmenen kertaa. Komissio on lisäksi korostanut, että tämä on vähimmäissääntö, sillä yhteisön oikeuden selkeyden ja ymmärrettävyyden edistämiseksi yksiköiden olisi pyrittävä kodifioimaan niiden vastuulla olevat tekstit mahdollisimman lyhyin väliajoin.

3. Tämä vahvistettiin Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan Edinburghin huippukokouksessa joulukuussa 1992 esittämässä päätelmässä², joissa korostettiin kodifioinnin merkitystä, koska sillä taataan oikeusvarmuus tietyinä ajankohtana tiettyyn kysymykseen sovellettavasta lainsäädännöstä.

Kodifiointi on toteutettava noudattaen kokonaisuudessaan yhteisön tavanomaista lainsäädäntömenettelyä.

Koska kodifioinnissa ei saa muuttaa kodifioitavien säädösten asiasisältöä, Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio ovat sopineet 20 päivänä joulukuuta 1994 tehdyllä toimielinten välisellä sopimuksella nopeutetusta käsittelymenettelystä, jonka mukaisesti kodifioidut säädökset voidaan antaa nopeasti.

4. Tällä ehdotuksella on tarkoitus kodifioida luonnollisten henkilöiden henkilökohtaisen omaisuuden lopullisessa maahantuonnissa jäsenvaltiosta sovellettavista verovapauksista 28 päivänä maaliskuuta 1983 annettu neuvoston direktiivi 83/183/ETY³. Uudella direktiivillä korvataan siihen sisällytetyt säädökset⁴. Kodifioitavien säädösten asiasisältöä ei ole muutettu tässä ehdotuksessa, vaan niihin on yhdistettäessä tehty ainoastaan kodifioinnin edellyttämät muodolliset muutokset.

¹ KOM(87) 868 PV.

² Katso päätelmien A osan liite 3.

³ Toteutettu Euroopan parlamentille ja neuvostolle annetun komission tiedonannon – Yhteisön säännösten kodifiointi, KOM(2001) 645 lopullinen – mukaisesti.

⁴ Katso tämän ehdotuksen liitteessä I oleva A osa.

5. Kodifointiehdotus on laadittu kaikilla virallisilla kielillä direktiivin 83/183/ETY ja sen muuttamisesta annettujen säädösten alustavan koonnelman pohjalta. Koonnelman on laatinut Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimisto tietojenkäsittelyjärjestelmää käyttäen. Siltä osin kuin artikloja on numeroitu uudelleen, vanhojen ja uusien numeroiden vastaavuus esitetään kodifoidun direktiivin liitteessä II.

↓ 83/183/ETY (mukautettu)

2008/0120 (CNS)

Ehdotus

NEUVOSTON DIREKTIIVI

luonnollisten henkilöiden henkilökohtaisen omaisuuden lopullisessa tuonnissa jäsenvaltiosta sovellettavista verovapauksista

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 93 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon¹,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon²,

sekä katsoo seuraavaa:

↓

- (1) Luonnollisten henkilöiden henkilökohtaisen omaisuuden lopullisessa maahantuonnissa jäsenvaltiosta sovellettavista verovapauksista 28 päivänä maaliskuuta 1983 annettua neuvoston direktiiviä 83/183/ETY³ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osilta⁴. Sen vuoksi olisi selkeyden ja järjeistämisen takia kodifioitava mainittu direktiivi.

↓ 83/183/ETY johdanto-osan
1 kappale (mukautettu)

- (2) Jäsenvaltioiden väestön tullessa paremmin tietoiseksi yhteisön toiminnasta olisi ylläpidettävä luonnollisia henkilöitä suosivia toimia yhteisössä sisämarkkinoiden edellytysten varmistamiseksi vastaaviksi .

¹ EUVL C [...], [...], s. [...].

² EUVL C [...], [...], s. [...].

³ EYVL L 105, 23.4.1983, s. 64, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 92/12/ETY (EYVL L 76, 23.3.1992, s. 1).

⁴ Katso liitteessä I oleva A osa.

↓ 83/183/ETY johdanto-osan
2 kappale

- (3) Verotukselliset esteet, jotka rajoittavat luonnollisten henkilöiden henkilökohtaisen omaisuuden tuontia toisesta jäsenvaltiosta ovat omiaan haittaamaan henkilöiden vapaata liikkuvuutta yhteisössä. Nämä esteet on siis mahdollisimman suurelta osin poistettava ottamalla käyttöön verovapautuksia.

↓ 83/183/ETY johdanto-osan
3 kappale (mukautettu)

- (4) Näitä verovapautuksia voidaan soveltaa ainoastaan tavaroiden tuonnissa muussa kuin kaupallisessa tarkoituksessa tai keinottelutarkoituksessa, ja sen vuoksi olisi vahvistettava niiden soveltamisen rajoitukset ja edellytykset.

↓ 83/183/ETY johdanto-osan
6 kappale ja 92/12/ETY johdanto-
osan 20 kappale (mukautettu)

- (5) Yhdenmukaistamistoimenpiteiden antaminen valmisteveron ja arvonlisäveron osalta on tehnyt verottomuutta ja tullittomuutta koskevat säännökset tarpeettomiksi kyseisillä aloilla .

↓

- (6) Tämä direktiivi ei vaikuta liitteessä I olevassa B osassa mainittuihin jäsenvaltioita velvoittaviin määräaikoihin, joiden kuluessa jäsenvaltioiden on saatettava direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä,

↓ 83/183/ETY (mukautettu)

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I ☒ LUKU ☒ Yleiset säännökset

1 artikla

Soveltamisala

1. Jäsenvaltioiden on jäljempänä tarkoitettu edellytyksin ja jäljempänä tarkoitetuissa tapauksissa myönnettävä vapautus luonnollisen henkilön henkilökohtaisen omaisuuden lopullisessa tuonnissa toisesta jäsenvaltiosta tavanomaisesti kannettavista kulutukseen kohdistuvista veroista.

2. Tämä direktiivi ei koske:

↓ 91/680/ETY 2 artiklan
2 kohdan kolmas luetelmakohta
(mukautettu)

☒ a) valmisteveroa; ☒

↓ 92/12/ETY 23 artiklan
3 kohdan kolmas luetelmakohta
(mukautettu)

☒ b) arvonlisäveroa; ☒

↓ 83/183/ETY (mukautettu)

c) ☒ 1 kohdassa tarkoitettua ☒ omaisuuden käytöstä maan alueella kannettavia erityisiä ja/tai kausiluonteisia maksuja ja veroja, kuten esimerkiksi autojen rekisteröinnissä kannettavia maksuja, tieliikennemaksuja ja televisiolupia.

2 artikla

Omaisuutta koskevat edellytykset

1. Tätä direktiiviä sovellettaessa 'henkilökohtaisella omaisuudella' tarkoitetaan asianomaisten henkilökohtaiseen käyttöön tai näiden kotitalouksien tarpeisiin tarkoitettua omaisuutta. Tämän

omaisuuden luonne tai määrä ei saa ilmentää mitään kaupallista tarkoitusta, eikä se saa olla neuvoston direktiivin 2006/112/EY ⁵ 9 artiklan 1 kohdassa ja 10–13 artiklassa tarkoitettuun taloudelliseen toimintaan tarkoitettua. Henkilökohtaista omaisuutta ovat kuitenkin myös asianomaisen teknisen tai vapaan ammatin harjoittamisessa tarvittavat työvälineet.

2. Edellä 1 artiklassa tarkoitettu vapautus on myönnettävä henkilökohtaiselle omaisuudelle, joka on

- a) hankittu jäsenvaltion kotimarkkinoiden yleisin verotusedellytyksin ja johon ei sovelleta sen lähtiessä alkuperäjäsenvaltiosta kulutukseen kohdistuviin veroihin liittyvää vapautusta tai palautusta. Tätä direktiiviä sovellettaessa nämä edellytykset täyttävänä pidetään myös omaisuutta, joka on hankittu direktiivin 2006/112/EY 151 artiklassa tarkoitetuin edellytyksin , poiketen siitä mitä säädetään kyseisen artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan e alakohdassa .

89/604/ETY 1 artiklan
1 alakohta

- b) joka on tosiasiallisesti ollut asianomaisen käytössä ennen asuinpaikan muutosta tai toisen asunnon perustamista. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että moottoriajoneuvot (niiden perävaunut mukaan lukien), asuntovaunut, matkailuautot, huviveneet ja yksityislentokoneet ovat olleet asianomaisen käytössä vähintään kuusi kuukautta ennen asuinpaikan muutosta.

Edellä a alakohdan toisessa virkkeessä tarkoitettujen tavaroiden osalta jäsenvaltiot voivat vaatia, että

- i) moottoriajoneuvot (niiden perävaunut mukaan lukien), asuntovaunut, matkailuautot, huviveneet ja yksityislentokoneet ovat olleet asianomaisen käytössä vähintään kaksitoista kuukautta ennen asuinpaikan muutosta;
- ii) muut tavarat ovat olleet asianomaisen käytössä vähintään kuusi kuukautta ennen asuinpaikan muutosta.

83/183/ETY (mukautettu)
 ₁ 89/604/ETY 1 artiklan
2 alakohta

3. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava näyttöä siitä, että moottoriajoneuvot (niiden perävaunut mukaan lukien), asuntovaunut, matkailuautot, huviveneet ja yksityislentokoneet täyttävät 2 kohdassa tarkoitettujen edellytykset. Muun omaisuuden osalta ne voivat vaatia vastaavaa näyttöä ainoastaan vakavasti epäillessään vilpillistä toimintaa.

⁵ EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1 .

3 artikla

Tuonnin edellytykset

Omaisuus voidaan tuoda yhden tai useamman kerran 7, 8, 9 ja 10 artiklassa tarkoitettuina määräaikoina.

4 artikla

Tuonnin jälkeiset veloitteet

☒ Tuotuja ☒ →₁ moottoriajoneuvoja (niiden perävaunut mukaan lukien), asuntovaunuja, matkailuautoja, huviveneitä ja yksityislentokoneita ← saa luovuttaa, antaa vuokralle tai lainata 12 kuukauden aikana sen verottomasta tuonnista ainoastaan ☒ määräpaikkana olevan ☒ jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten asianmukaisesti hyväksymissä tapauksissa.

5 artikla

Tiettyä omaisuutta koskevat erityisedellytykset

↓ 89/604/ETY 1 artiklan
3 alakohta (mukautettu)

1. Jäsenvaltiot voivat säätää ☒ neuvoston ☒ direktiivin 69/169/ETY⁶ 4 artiklan 1 kohdassa lueteltujen tavaroiden verottomasta tuonnista koskevasta rajoituksesta. Tämä rajoitus ei kuitenkaan saa olla pienempi kuin neljä kertaa kyseisen artiklan II sarakkeessa mainitut määrät, paitsi tupakkatuotteiden osalta, joiden veroton tuonti voidaan rajoittaa mainitussa sarakkeessa mainittuihin määriin.

↓ 83/183/ETY (mukautettu)

2. Ratsuhevosten, moottoriajoneuvojen (niiden perävaunut mukaan lukien), asuntovaunujen, matkailuautojen, huviveneiden ja yksityislentokoneiden tuonnissa voidaan myöntää verovapautus ainoastaan, jos luonnollinen henkilö muuttaa pysyvän asuinpaikkansa ☒ määräpaikkana olevaan ☒ jäsenvaltioon.

6 artikla

Asuinpaikan määrittämisestä koskevat yleiset ☒ säännöt ☒

1. Tätä direktiiviä sovellettaessa 'pysyvällä asuinpaikalla' tarkoitetaan paikkaa, jossa henkilö asuu pysyvästi eli vähintään 185 päivää kalenterivuodessa henkilökohtaisten ja ammatillisten

⁶ EYVL L 133, 4.6.1969, s. 6.

siteidensä vuoksi, tai jos on kyse henkilöstä, jolla ei ole ammatillisia siteitä, henkilön ja tämän asuinpaikan välisten tiiviiden henkilökohtaisten siteiden vuoksi.

Jos henkilön ammatilliset siteet ovat muualla kuin tämän henkilökohtaiset siteet ja tämä sen vuoksi joutuu oleskelemaan vuorotellen kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa sijaitsevilla paikoilla, henkilön pysyvänä asuinpaikkana on pidettävä sitä, jossa tämän henkilökohtaiset siteet ovat, jos tämä palaa sinne säännöllisesti. Viimeksi mainitun edellytyksen täyttymistä ei vaadita, jos henkilö oleskelee jäsenvaltiossa määräaikaisen tehtävän suorittamiseksi. Opiskelu yliopistossa tai koulussa ei ole pysyvän asuinpaikan muutosta.

2. Luonnollisten henkilöiden on todistettava pysyvä asuinpaikkansa asianmukaisella tavalla, esimerkiksi henkilötodistuksellaan tai muulla voimassa olevalla asiakirjalla.

3. Epäillessään 2 kohdan mukaisen pysyvää asuinpaikkaa koskevan ilmoituksen oikeellisuutta tai suorittaakseen tiettyjä erityistarkastuksia määräpaikkana olevan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia tarvittavia tietoja tai lisätodisteita.

II LUKU

Henkilökohtaisen omaisuuden tuonti pysyvän asuinpaikan muuton yhteydessä

7 artikla

1. Edellä 1 artiklassa säädetty verovapaus on myönnettävä 2–5 artiklassa säädetyin edellytyksin luonnollisen henkilön pysyvän asuinpaikan muutoksen yhteydessä tuomalle henkilökohtaiselle omaisuudelle.

↓ 89/604/ETY 1 artiklan
4 alakohdan b alakohta
(mukautettu)

Vapautuksen myöntämisen edellytyksenä on oltava vapaamuotoinen kirjallinen tavaraluettelo sekä jäsenvaltion niin vaatiessa siihen liitetty ilmoitus, jonka malli ja sisältö on määriteltävä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 ⁷ 248 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta mahdollisten yhteisön passitusta koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamista. Tavaroiden arvoa ei saa vaatia mainittavaksi tavaraluettelossa.

⁷ EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1 .

↓ 83/183/ETY (mukautettu)
→₁ 89/604/ETY 1 artiklan
4 alakohdan c alakohta
(mukautettu)
→₂ 89/604/ETY 1 artiklan
5 alakohdan a alakohta

2. Viimeinen tuonti on suoritettava 12 kuukauden kuluessa pysyvän asuinpaikan muutosta. →₁ Jos omaisuus 3 artiklan mukaisesti tuodaan useana eränä ☒ mainitun ☒ määräajan kuluessa, jäsenvaltiot voivat ainoastaan ensimmäisen erän tuonnin yhteydessä vaatia esitettäväksi täydellisen tavaraluettelon, johon voidaan viitata myös myöhempien muuttokuljetusten yhteydessä toisessa tullitoimipaikassa. Tätä täydellistä tavaraluetteloa voidaan täydentää ☒ määräpaikkana olevan ☒ jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella. ←

III ☒ LUKU ☒

Henkilökohtaisen omaisuuden tuonti toisen asunnon kalustamisen tai sieltä muuton yhteydessä

8 artikla

1. Edellä 1 artiklassa säädetty vapautus on myönnettävä 2–5 artiklassa säädetyn edellytyksin luonnollisen henkilön toisen asunnon kalustamisen yhteydessä tuodulle henkilökohtaiselle omaisuudelle.

Vapautus voidaan myöntää ainoastaan, jos

- a) kyseinen henkilö omistaa toisen asunnon tai on vuokrannut sen vähintään 12 kuukaudeksi,
- b) tuotu omaisuus vastaa toisen asunnon tavanomaisia kalusteita.

2. Vapautus on myönnettävä 1 kohdassa säädetyn edellytyksin myös omaisuuden tuonnissa pysyvään asuinpaikkaan tai muuhun toiseen asuntoon toisesta asunnosta muuton yhteydessä, jos omaisuus on tosiasiallisesti ollut asianomaisen omistuksessa ja tämän käytössä →₂ ennen toisen asunnon perustamista ←.

Viimeinen tuonti on suoritettava 12 kuukauden kuluessa toisen asunnon muutosta.

IV LUKU

Avioliiton solmimisen johdosta tuotu omaisuus

9 artikla

↓ 89/604/ETY 1 artiklan
6 alakohdan a alakohta
(mukautettu)

1. Jokainen henkilö voi avioliiton solmimisen yhteydessä tuoda siihen jäsenvaltioon, johon aikoo muuttaa pysyvän asuinpaikkansa, hankkimaansa tai käytössään ollutta henkilökohtaista omaisuutta 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista veroista vapautettuna seuraavin edellytyksin, sanotun kuitenkin rajoittamatta 2–5 artiklan soveltamista:

↓ 83/183/ETY

- a) tuonti on suoritettava ajanjaksona, joka alkaa kaksi kuukautta ennen aiottua avioliiton solmimispäivää ja päättyy neljä kuukautta avioliiton solmimispäivän jälkeen;
 - b) asianomaisen on todistettava, että avioliitto on solmittu tai että avioliiton solmimisen edellyttämät viralliset toimenpiteet on aloitettu.
-

↓ 89/604/ETY 1 artiklan
6 alakohdan b alakohta
(mukautettu)

2. Verosta on vapautettava myös tavanomaisesti avioliiton solmimisen johdosta annettavat lahjat, jotka 1 kohdassa tarkoitetut edellytykset täyttävä henkilö on saanut sellaisilta henkilöiltä, joiden pysyvä asuinpaikka on muussa jäsenvaltiossa kuin määräpaikkana olevassa jäsenvaltiossa. Vapautusta on sovellettava lahjoihin, joiden yksikköarvo on enintään 350 euroa. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin myöntää vapautuksen 350 euroa suuremman yksikköarvon osalta, jos kunkin verosta vapautetun lahjan arvo on enintään 1 400 euroa.

↓ 83/183/ETY (mukautettu)

3. Jäsenvaltiot voivat asettaa vapautuksen edellytykseksi riittävän vakuuden antamisen, jos tuonti suoritetaan ennen avioliiton solmimispäivää.
4. Jos luonnollinen henkilö ei neljän kuukauden kuluessa ilmoitetusta avioliiton solmimispäivästä todista avioliittoa solmituksi, verot on maksettava tuonnin päivänä.

V LUKU

Perintönä saadun vainajalle kuuluneen henkilökohtaisen omaisuuden tuonti

10 artikla

Poiketen siitä, mitä 2 artiklan 2 ja 3 kohdassa, 4 artiklassa ja 5 artiklan 2 kohdassa säädetään, jokainen henkilö, joka saa perintönä (*causa mortis*) jossakin jäsenvaltiossa sijaitsevaa vainajalle kuulunutta omaisuutta tai tämän henkilökohtaisen omaisuuden käyttöoikeuden, voi tuoda tätä omaisuutta 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista veroista vapautettuna toiseen jäsenvaltioon, jossa henkilöllä on pysyvä asuinpaikka, seuraavin edellytyksin, sanotun kuitenkin rajoittamatta muiden 2, 3 ja 5 artiklan säännösten soveltamista:

- a) luonnollisen henkilön on esitettävä tuontijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille vientijäsenvaltion notaarin tai muun toimivaltaisen viranomaisen antama todistus siitä, että tuotu omaisuus on saatu perintönä;
- b) tuonti on suoritettava kahden vuoden kuluessa omaisuuden siirtymisestä henkilön omistukseen.

↓ 83/183/ETY (mukautettu)
→₁ 89/604/ETY 1 artiklan
7 alakohdan b alakohta

VI ☒ LUKU ☒

Loppusäännökset

11 artikla

1. Jäsenvaltioiden on pyrittävä vähentämään mahdollisimman paljon luonnollisten henkilöiden tässä direktiivissä säädetyin rajoituksin ja edellytyksin suorittamaan tuontiin liittyviä muodollisuuksia sekä välttämään tuontimuodollisuuksia, joihin liittyvät tarkastukset johtavat merkittävään kuormien avaamiseen ☒ tultaessa määräpaikkana olevaan jäsenvaltioon ☒.

2. Jäsenvaltiot voivat pitää voimassa ja/tai säätää sovellettaviksi vapautuksen myöntämisen edellytyksiä, jotka ovat vapaampia kuin tässä direktiivissä säädetyt edellytykset, lukuun ottamatta →₁ 2 artiklan 2 kohdan a alakohdassa ← tarkoitettuja edellytyksiä.

3. Jäsenvaltiot eivät tämän direktiivin perusteella voi soveltaa yhteisön alueella vähemmän edullisia verovapautuksia kuin ne, joita ne myöntävät luonnollisten henkilöiden henkilökohtaisen omaisuuden maahantuonnissa kolmannesta maasta, sanotun kuitenkin rajoittamatta 2 artiklan 2 kohdan soveltamista.

12 artikla

☒ 1. ☒ Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa, erityisesti 11 artiklan 2 ja 3 kohdan soveltamisesta johtuvat, kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle. Komissio ilmoittaa tästä muille jäsenvaltioille.

☒ 2. ☒ Komissio antaa joka toinen vuosi jäsenvaltioita kuultuaan ☒ Euroopan parlamentille ja ☒ neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta jäsenvaltiossa.

13 artikla

Kumotaan direktiivi 83/183/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä I olevassa A osassa mainituilla direktiiveillä, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioita velvoittavia liitteessä I olevassa B osassa asetettuja määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

14 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

 83/183/ETY 13 artikla

15 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä [...]

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
[...]

LIITE I

A osa

Kumottu direktiivi ja luettelo sen muutoksista (13 artiklassa tarkoitetut)

Neuvoston direktiivi 83/183/ETY
(EYVL L 105, 23.4.1983, s. 64)

Neuvoston direktiivi 89/604/ETY
(EYVL L 348, 29.11.1989, s. 28)

Neuvoston direktiivi 91/680/ETY
(EYVL L 376, 31.12.1991, s. 1)

Ainoastaan niiltä osin, joissa
viitataan sen 2 artiklan 2 kohdan
kolmanteen luetelmakohtaan

Neuvoston direktiivi 92/12/ETY
(EYVL L 76, 23.3.1992, s. 1)

Ainoastaan niiltä osin, joissa
viitataan sen 23 artiklan 3 kohdan
toiseen luetelmakohtaan

B osa

Määräajat kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle (13 artiklassa tarkoitetut)

Direktiivi	Määräaika kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle
83/183/ETY	1 päivä tammikuuta 1984
89/604/ETY	1 päivä heinäkuuta 1990
91/680/ETY	1 päivä tammikuuta 1993 ¹
92/12/ETY	1 päivä tammikuuta 1993 ²

¹ Jäsenvaltioiden on annettava tarvittavat lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset niiden tämän direktiivin 1 artiklan 1–20 ja 22–24 alakohtaan sekä direktiivin 91/680/ETY 2 artiklaan mukautettujen järjestelmien saattamiseksi voimaan 1 päivänä tammikuuta 1993.

² Tanskan kuningaskunta saa kuitenkin 9 artiklan 3 kohdan osalta saattaa tämän säännöksen noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä tammikuuta 1993.

LIITE II

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 83/183/ETY	Tämä direktiivi
1 artiklan 1 kohta	1 artiklan 1 kohta
–	1 artiklan 2 kohdan a alakohta
–	1 artiklan 2 kohdan b alakohta
1 artiklan 2 kohta	1 artiklan 2 kohdan c alakohta
2 artiklan 1 kohta	2 artiklan 1 kohta
2 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta	2 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta
2 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohta	2 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohta
2 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan johdantokappale	2 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan johdantokappale
2 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen luetelmakohta	2 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan i alakohta
2 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan toinen luetelmakohta	2 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan ii alakohta
2 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan viimeinen lause	–
2 artiklan 3 kohta	2 artiklan 3 kohta
3–6 artikla	3–6 artikla
7 artiklan 1 kohdan a alakohta	7 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
7 artiklan 1 kohdan b alakohta	7 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
7 artiklan 2 kohta	7 artiklan 2 kohta
8 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	8 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
8 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan johdantokappale	8 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan johdantokappale
8 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan i ja ii alakohta	8 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a ja b alakohta
8 artiklan 2 kohta	8 artiklan 2 kohta

9, 10 ja 11 artikla
12 artiklan 1 kohta
12 artiklan 2 kohta
12 artiklan 3 kohta
–
–
13 artikla
–
–

9, 10 ja 11 artikla
–
12 artiklan 1 kohta
12 artiklan 2 kohta
13 artikla
14 artikla
15 artikla
Liite I
Liite II